

14 Σεπτεμβρίου, 1992

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ Δ/στές]

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ,

Εφεσείων

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσ(βλητης).

(Ποινική Έφεση Αρ. 5665).

Ποινή — Επιτρέπει την χρήση μηχανοκινήτου οχήματος χωρίς ασφάλεια υπέρ τρίτου κατά παράβαση του άρθρου 3 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Ασφάλεια υπέρ Τρίτου) Νόμου, (Κεφ. 333, Νόμος Α7/60) όπως έχει επηρεαστεί από τον περί Αυξήσεως Χρηματικών Ποινών Νόμο του 1987, (Αρ. 166/87) — Επαγγελματίας οδηγός — Λευκό ποινικό μητρώο — Επιβολή προστίμου ΔΚ200.- και στέρηση του δικαιώματος κατοχής ή απόκτησης άδειας οδηγού για έξη μήνες — Κρίθηκε έιδηλα υπερβολική. 5

Λέξεις και Φράσεις — "Ειδικόι λόγοι".

Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα άρθρο 12.3 — Η ποινή πρέπει να είναι ανάλογη με τη βαρύτητα του αδικήματος. 10

Ο εφεσείων, διευθυντής εταιρείας για ενοικίαση αυτοκινήτων χωρίς οδηγό στους τουρίστες, έδωσε προς ενοικίαση ιδιόκτητο αυτοκίνητο του οργανισμού του για εκτέλεση συμβατικής υποχρέωσης, χωρίς να καλύπτεται η χρήση από τον ενοικιαστή από την υπάρχουσα ασφάλεια υπέρ τρίτου. 15

Ο εφεσείων κατηγορήθηκε ότι:

(α) Επέτρεψε τη χρήση μηχανοκινήτου οχήματος εκτός του τύπου ή κατηγορίας για την οποία εκδόθηκε η άδεια του, και 20

(β) Επέτρεψε τη χρήση μηχανοκινήτου οχήματος χωρίς ασφάλεια υπέρ τρίτου.

Το Πρωτόδικο Δικαστήριο κατά την επιβολή της ποινής έίπε ότι το γεγονός ότι η άδεια οδηγού είναι απαραίτητη επαγγελματική άδεια δεν αποτελεί ειδικό λόγο γιατί να μη του επιβάλει εξάμηνη στέρηση του δικαιώματος κατοχής ή απόκτησης άδειας οδηγού. Σε έφεση εναντίον του μέρους της ποινής που αναφερόταν στο θέμα 25

της στέρησης της άδειας οδηγού το Ανώτατο Δικαστήριο απεφάνθηκε ότι:

- 5 1. Ενόψει του άρθρου 12.3 του Συντάγματος, ο όρος "ειδικοί λόγοι" πρέπει να ερμηνευθεί ότι αναφέρεται, τόσο στα περιστατικά του αδικήματος, όσο και στις προσωπικές συνθήκες του κατηγορουμένου.
- 10 2. Η στέρηση άδειας οδηγού βρίσκεται στην διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου, όπως έχει αποφασισθεί σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου, αποτελεί μέρος της συνολικής ποινής και πρέπει να δικαιολογείται με βάση τις αρχές που διέπουν την επιμέτρηση της ποινής.
- 15 3. Το πρωτόδικο Δικαστήριο επέβαλε την ποινή με λανθασμένη αρχή νόμου και δεν έλαβε υπόψη στην επιμέτρηση την επαγγελματική κατάσταση του εφεσείοντα, την ταλαιπωρία και τις προσωπικές του συνθήκες.
- 20 4. Η ποινή κρίνεται σαν έκδηλα υπερβολική στην ολότητα της. Η περίοδος στέρησης του δικαιώματος κατοχής ή απόκτησης άδειας οδηγού μειώνεται σε τέσσερις μήνες.

Η έφεση επιτρέπεται. Η περίοδος στέρησης του δικαιώματος κατοχής ή απόκτησης άδειας οδηγού μειώνεται σε τέσσερις μήνες.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Muharrem ν The Police, 22 C.L.R.150

25 *Nicosia Police ν. Ahmed, 3 R.S.C.C.50*

Styllanou ν The Police, 1962 C.L.R.152

Miltiados ν The Police (1970) 2 C.L.R.81

Παναγίδου & Άλλος ν Αστυνομίας (1991) 2 Α.Α.Δ.448

Σαρίδης ν Αστυνομίας (1991) 2 Α.Α.Δ.465.

30 **Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.**

Έφεση εναντίον της ποινής από Ελευθέριο Ελευθερίου ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 22 Ιουλίου, 1992 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 10624/92) στην κατηγορία ότι επέτρεψε τη χρήση μηχανοκίνητου οχήματος χωρίς ασφάλεια υπέρ τρίτου κατά παράβαση του άρθρου 3 του Περί Μηχανοκινήτων Οχημά-

35

των (Ασφάλεια υπέρ Τρίτου) Νόμου, (Κεφ. 333, Α7/60), όπως έχει επηρεαστεί στο ύψος της χρηματικής ποινής από τον περί Αυξήσεως Χρηματικών Ποινών Νόμο του 1987 (Ν.166/87) και καταδικάστηκε από (Δ. Μιχαηλίδου, Ε.Δ. (κα)) σε £200.- πρόστιμο και στέρηση του δικαιώματος κατοχής ή απόκτησης άδειας οδηγού για έξι μήνες. 5

Μ. Χατζηχριστοφής, για τον εφεσείοντα.

Γ. Παπαϊωάννου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Ο εφεσείων, με δική του παραδοχή, βρέθηκε ένοχος ότι στις 19 Ιουλίου, 1992, επέτρεψε τη χρήση μηχανοκινήτου οχήματος χωρίς ασφάλεια υπέρ τρίτου, κατά παράβαση του Άρθρου 3 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Ασφάλεια υπέρ Τρίτου) Νόμου, (Κεφ. 333, Νόμος Α7/60), όπως έχει επηρεαστεί στο ύψος της χρηματικής ποινής από τον περί Αυξήσεως Χρηματικών Ποινών Νόμο του 1987, (Αρ. 166/87). 10
15

Το πρωτόδικο Δικαστήριο επέβαλε £200,- πρόστιμο και στέρηση του δικαιώματος κατοχής ή απόκτησης άδειας οδηγού για έξι μήνες. 20

Με την παρούσα έφεση προσβάλλεται το μέρος της ποινής που αναφέρεται στη στέρηση της άδειας οδηγού.

Ο εφεσείων είναι διευθυντής της εταιρείας "Space Rent a Car", η οποία ασχολείται αποκλειστικά με την ενοικίαση αυτοκινήτων χωρίς οδηγό στους τουρίστες. Για το σκοπό αυτό, συμβλήθηκε με την Αγγλική τουριστική εταιρεία "Aspro Holidays". Η εταιρεία "Space Rent a Car" έχει 38 αυτοκίνητα χωρίς οδηγό. 25

Στις 19 Ιουλίου, 1992, επειδή αυτοκίνητο που αναμενόταν να επιστραφεί από ενοικιαστή στον εφεσείοντα δεν επεστράφη, ο τελευταίος, για εκτέλεση συμβατικής υποχρέωσης, έδωσε στον ενοικιαστή μάρτυρα κατηγορίας 30

ιδιόκτητο αυτοκίνητο του οργανισμού του. Η χρήση αυτή από τον ενοικιαστή δεν εκαλύπτετο από την υπάρχουσα ασφάλεια υπέρ τρίτου.

5 Τα πιο πάνω γεγονότα αποκαλύφθηκαν ύστερα από αστυνομικό έλεγχο που έγινε την ίδια ημέρα.

10 Ο κατηγορούμενος την ίδια ημέρα, σε κατάθεσή του στην Αστυνομία, παραδέχτηκε τα γεγονότα και πρόσθεσε ότι παρέδωσε το αυτοκίνητο στον τουρίστα λόγω πίεσης, για εκτέλεση συμβατικής υποχρέωσης, και ότι το απόγευμα της ίδιας ημέρας θα το αντικαθιστούσε με άλλο αυτοκίνητο και απολογήθηκε. Με αξιέπαινη ταχύτητα η υπόθεση παρουσιάστηκε στο Επαρχιακό Δικαστήριο στις 22 Ιουλίου, 1992.

Ο εφεσείων κατηγορήθηκε ότι:-

15 (α) Επέτρεψε τη χρήση μηχανοκινήτου οχήματος εκτός του τύπου ή κατηγορίας για την οποία εκδόθηκε η άδειά του και

(β) Επέτρεψε τη χρήση μηχανοκινήτου οχήματος χωρίς ασφάλεια υπέρ τρίτου.

20 Ειπώθηκε στο πρωτόδικο Δικαστήριο και επαναλήφθηκε ενώπιόν μας ότι ο εφεσείων είναι επαγγελματίας και η κατοχή της άδειας οδηγού είναι απαραίτητη για την καθημερινή άσκηση του επαγγέλματός του. Η στέρηση της άδειας του προκαλεί μεγάλη ταλαιπωρία. Ο εφεσείων
25 είναι οικογενειάρχης με λευκό ποινικό μητρώο.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο επέβαλε ξεχωριστή ποινή στην κάθε κατηγορία και είπε ότι το γεγονός ότι η άδεια οδηγού είναι απαραίτητη επαγγελματική άδεια δεν αποτελεί ειδικό λόγο και έτσι αιτιολόγησε την εξάμηνη στέρηση
30 του δικαιώματος να κατέχει ή αποκτά άδεια οδηγού.

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του εφεσείοντα υπέβαλε σήμερα ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο ενήργησε με εσφαλμέ-

νη αρχή νόμου αναφορικά με τον όρο "ειδικοί λόγοι", δεν έλαβε υπόψη και παραγνώρισε την επαγγελματική ανάγκη και ταλαιπωρία του εφεσείοντα και δεν έδωσε τη δέουσα βαρύτητα στο λευκό ποινικό μητρώο του εφεσείοντα.

Τελικά εισηγήθηκε ότι, κάτω από τις περιστάσεις, η συνολική ποινή - πρόστιμο και στέρηση άδειας - είναι έκδηλα υπερβολική. 5

Ο δικηγόρος της εφεσίβλητης Αστυνομίας αναφέρθηκε στον όρο "ειδικοί λόγοι" και υπέβαλε ότι η ποινή δεν είναι έκδηλα υπερβολική. 10

Ο περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Ασφάλεια υπέρ Τρίτου) Νόμος θεσπίστηκε πριν την ανακήρυξη της Δημοκρατίας και ο όρος "ειδικοί λόγοι" εξετάστηκε δικαστικά στην υπόθεση *Hassan Muhtarrem v. The Police* 22 C.L.R. 150. 15

Στην υπόθεση *Nicosia Police and Djemal Ahmed* 3 R.S.C.C. 50 το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο είπε ότι, ενόψει του Άρθρου 12.3 του Συντάγματος, που προβλέπει ότι νόμος δεν δύναται να προβλέψει ποινή δυσανάλογη με τη βαρύτητα του αδικήματος, ο όρος "ειδικοί λόγοι" πρέπει να ερμηνευθεί ότι αναφέρεται, τόσο στα περιστατικά του αδικήματος, όσο και στις προσωπικές συνθήκες του κατηγορουμένου. 20

Σε σειρά υποθέσεων το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάσισε ότι η ποινή της στέρησης της άδειας οδηγού βρίσκεται στη διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου, αποτελεί μέρος της συνολικής ποινής και πρέπει να δικαιολογείται με βάση τις αρχές που διέπουν την επιμέτρηση της ποινής. Τόσο τα γεγονότα που προσδιορίζουν τη σοβαρότητα του αδικήματος, όσο και οι προσωπικές συνθήκες του παραβάτη πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για να διαπιστωθεί αν δικαιολογείται η αποστέρηση της άδειας του παραβάτη και η χρονική διάρκεια της αποστέρησης - (βλ., μεταξύ άλλων, *Solomos Stylianou v. The Police*, 1962 C.L.R. 152· *Andreas Miltiadous v. The Police* (1970) 2 C.L.R. 81· 25 30 35

Μαρία Παναγίδου και Άλλος ν. Της Αστυνομίας, (1991) 2 Α.Α.Δ. 448) Μιχαήλ Σαρίδης άλλως Μάικ ν. Της Αστυνομίας, (1991) 2 Α.Α.Δ. 465).

5 Εξετάσαμε με πολλή προσοχή τις εισηγήσεις που υποβλήθηκαν ενώπιόν μας, με βάση τα γεγονότα της υπόθεσης και τις προσωπικές συνθήκες του εφεσείοντα.

10 Βρίσκουμε ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο επέβαλε την ποινή με λανθασμένη αρχή νόμου και δεν έλαβε υπόψη, στην επιμέτρηση του προσβαλλόμενου τύπου ποινής, την επαγγελματική κατάσταση του εφεσείοντα, την ταλαιπωρία και τις προσωπικές του συνθήκες.

15 Το τελικό ερώτημα είναι αν η συνολική ποινή - πρόστιμο και εξάμηνη στέρηση της άδειας - είναι έκδηλα υπερβολική. Έχουμε καταλήξει ότι η ποινή στην ολότητά της είναι έκδηλα υπερβολική. Μειώνουμε την περίοδο της στέρησης του δικαιώματος του εφεσείοντα να κατέχει ή να αποκτά άδεια οδηγού σε τέσσερις μήνες από 22 Ιουλίου, 1992.

Η έφεση επιτρέπεται.